



Изх. №16.01.01/361
Дата: 20.05.2016 г.



ДО
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ ДО:

Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

**СТАНОВИЩЕ
НА МЮСЮЛМАНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

С настоящето изразяваме становището си относно законопроекта на Закон за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето. Мюсюлманско изповедание не може да изрази подкрепа за този законопроект в неговата цялост, доколкото отделни негови текстове засягат изпълнението на определени религиозни задължения, каквото е изискването на религията ни по отношение на облеклото на жените, което е израз на упражняване на конституционно гарантираното право на вероизповедание. Като представители на религиозна институция се противопоставяме на целия законопроект, в частност на конкретни негови текстове доколкото те възпрепятстват точното изпълнение на религиозни наши задължения, а именно задължението на жената да покрива определени части от тялото си.

Тълкувайки мюсюлманските религиозни норми учените в тази област се обединяват около мнението, че жената пред чужди хора трябва да е с дрехи, които покриват цялото тяло, освен лицето и ръцете до китките, а според някои учени изключение правят и ходилата.

Предлаганият законопроект въвежда забрана за гражданите да се появяват на

определени обществени места с облекло, което скрива напълно или частично лицата им.

Като също и дефинира кое скриване на лицето се счита за пълно и кое за частично.

Обличане чрез пълно закриване на лицето в България се среща при много малък брой жени в България. Не можем да кажем, че това противоречи на нормите на мюсюлманската религия, нито пък бихме могли да укоряваме жени, които са решили да се обличат по този начин поради своята богобоязън или поради други причини. С оглед осигуряването на възможността да има възможност за идентификация на лицата и осигуряване на сигурност и спокойствие на гражданите сме склонни да не изразяваме остро несъгласие със забраната за носене на облекло за пълно скриване на лицето на определени места.

Законът засяга най-много жените мюсюлманки със забраната те да се появяват на определени места с частично скрити лица.

На първо място, ако една жена се облякла според изискванията на мюсюлманската религия, нейното лице е достатъчно открито, за да може да бъде разпозната, видимо е лицето, включително очите, носа, устата. Не се виждат косата, ушите и шията, части от тялото, които не биха били видими и при обикновено мъжко или женско облекло, съчетани с определена шапка или прическа. Тук можем да посочим пример с изпълнението на изискванията към българските лични документи. Към настоящия момент се оказва, че при изпълнение на Правилника за издаване на българските лични документи, който регламентира изискванията към снимките за лични документи, служителите на МВР не обръщат внимание и на голяма част от жените без забранки на снимките на личните им документи не се виждат ушите, тъй като са скрити от косите им, докато при жени със забранки задължително се виждат ушите тъй като служителите обръщат внимание на това. Определено косата и ушите не са белези, по които идентифицираме и разпознаваме хората.

В чл. 2, ал. 2 на законопроекта е регламентирано кое лице се счита за частично скрито. Текстът на първо време е неясен, който е следният:

„За частично скрито лице се считат случаите на използване на покривала или дрехи от плат за закриване на по-голямата част от главата и лицето, включваща устата, косата и ушите, независимо от наименованието на съответната дреха или покривало.“

Текстът е формулиран да звучи така, че не лицето е част от главата, а главата е част от лицето.

На следващо място от текста не се разбира дали изброените части от лицето трябва да са покрити всичките заедно или покриването на само от едно изброените ще се счита за частично скриване на лицето. Тук считаме, че текстът трябва да претърпи корекция, за да бъде прецизен в това отношение. Ако едно лице е сложило дреха, която покрива косата, шията и ушите, но са видни лицето и устата и ако считаме, че това не е

частично скриване на лицето по смисъла на предлагания законопроект, то тогава не считаме, че бихме имали проблем с въвеждането на забрана за явяване на определени места с частично скрито лице.

Но ако само поради покриването на косата, ушите и шията се счита, че е налице частично скриване на лицето по смисъла на законопроекта, то това ще е голям проблем пред значителен брой хора и считаме, че не само жени мюсюлманки ще засегне.

Ето защо считаме, че този текст може да претърпи корекция, която да го прецизира по такъв начин, че да бъде едновременно ясен, както и да регламентира възможността една жена да бъде облечена съгласно изискванията на религията си, така и да не попада в хипотезата на лице с „частично скрито лице“.

Бихме предложили текста да бъде формулиран по следния начини:

„За частично скрито лице се считат случаите на използване на покривала или дрехи, при които са закрити някои от следните части на лицето: устата, носа или очите, независимо от наименованието на съответната дреха или покривало“.

Надяваме се при разглеждането на законопроекта в съответните комисии, нашето становище да бъде взето под внимание, както и заявяваме, че бихме желали да вземем участие при неговото обществено обсъждане.

С уважение,

Д-Р МУСТАФА ААДИЛ ПЛАВНО
Главен мюфтия

